ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LÉGER

της 6ης Δεκεμβρίου 2001 [1]

1. Με δικόγραφο της 22ας Ιανουαρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να της κοινοποιήσει μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999 τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων που προβλέπουν τα άρθρα 11 και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων [2] και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT) [3], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.

2. Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας, «σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ελεγχόμενη διάθεση των PCB, την απολύμανση ή διάθεση συσκευών που περιέχουν PCB ή/και τη διάθεση χρησιμοποιημένων PCB, προκειμένου να διατεθούν πλήρως βάσει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας».

3. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας ορίζει ότι «προκειμένου να συμμορφωθούν προς το άρθρο 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κατάρτιση καταλόγων των συσκευών που περιέχουν όγκο PCB μεγαλύτερο των 5 dm^3 και αποστέλλουν περίληψη των καταλόγων αυτών στην Επιτροπή, το αργότερο τρία χρόνια μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας. Σε περίπτωση πυκνωτών ισχύος, το όριο των 5 dm^3 νοείται ότι συμπεριλαμβάνει το σύνολο των μεμονωμένων στοιχείων μιας συνδυασμένης σειράς».

4. Το άρθρο 11 της οδηγίας ορίζει:

«1. Εντός τριών ετών από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη καταρτίζουν:

— σχέδια απολύμανσης ή/και διάθεσης των συσκευών που έχουν απογραφεί και των PCB τα οποία περιέχουν,

— γενικές κατευθύνσεις για τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεση συσκευών οι οποίες δεν οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, όπως ορίζει το άρθρο 6, παράγραφος 3.

1 – Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 – Στο εξής: PCB.

3 – ΕΕ L 243, σ. 1, στο εξής: οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή αυτά τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις.»

5. Με έγγραφο της 10ης Απριλίου 2000, η Επιτροπή επισήμανε στην Ιταλική Δημοκρατία, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, ότι, παραλείποντας να καταρτίσει και να κοινοποιήσει τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων που προβλέπουν τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 11 της οδηγίας, είχε παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.

6. Η Επιτροπή κάλεσε συνεπώς την Ιταλική Κυβέρνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός δύο μηνών από της παραλαβής του εγγράφου αυτού, προειδοποιώντας την ότι θα εξέδιδε αιτιολογημένη γνώμη αν η Ιταλική Κυβέρνηση δεν υπέβαλλε παρατηρήσεις.

7. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε απάντηση στο έγγραφο αυτό, εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη με έγγραφο της 3ης Αυγούστου 2000. Το έγγραφο αυτό παρέμεινε αναπάντητο.

8. Με την προσφυγή της η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να της κοινοποιήσει, το αργότερο μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999, τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων κατά την έννοια των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 11 της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.

9. Η Ιταλική Κυβέρνηση παρατηρεί πρώτον ότι η οδηγία μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με το νομοθετικό διάταγμα 209 της 22ας Μαΐου 1999 [4]. Το άρθρο 3 του διατάγματος αυτού επιβάλλει στους κατόχους συσκευών που περιέχουν όγκο PCB άνω των 5 dm^3, περιλαμβανομένων και των ηλεκτρικών πυκνωτών, την υποχρέωση κοινοποιήσεως ανά διετία. Η πρώτη σχετική προθεσμία καθορίστηκε για τις 31 Δεκεμβρίου 1999 το αργότερο. Οι κοινοποιήσεις αυτές θα αποτελούσαν τη βάση για την κατάρτιση των καταλόγων και των περιλήψεων, κατά την έννοια του άρθρου 4 της οδηγίας. Η Ιταλική Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι μέχρι στιγμής η υποχρέωση κοινοποιήσεως δεν τηρήθηκε.

10. Δεύτερον, η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η υπέρβαση των προθεσμιών που έταξε η οδηγία για την κοινοποίηση, κατά την έννοια του άρθρου 11 αυτής, οφείλεται στη δυσχέρεια της καταρτίσεως πλήρους καταλόγου των υπαρχόντων PCB, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν τυποποιημένες μέθοδοι για τον αναλυτικό προσδιορισμό της παρουσίας PCB.

11. Η Ιταλική Κυβέρνηση παρατηρεί συναφώς ότι οι τυποποιημένες μέθοδοι για την πραγματοποίηση των αναλύσεων, που

4 — GURI αριθ. 151, της 30ής Ιουνίου 1999, σ. 23.

είναι απαραίτητες για τον ομοιόμορφο υπολογισμό της παρουσίας των ουσιών που εμπίπτουν στον κοινοτικό ορισμό των PCB, κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας, καθορίστηκαν μόλις με την απόφαση 2001/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2001, για τη θέσπιση δύο μεθόδων μέτρησης αναφοράς για τα PCB σύμφωνα με το άρθρο 10, στοιχείο α', της οδηγίας 96/59 [5].

12. Η Ιταλική Κυβέρνηση προσθέτει ότι, αναμένοντας την έκδοση της απόφασης 2001/68, το Υπουργείο Περιβάλλοντος ανέθεσε πάντως σε κάποιο φορέα να καταρτίσει τον κατάλογο των συσκευών που εμπίπτουν στην υποχρέωση κοινοποιήσεως και των PCB που περιέχουν αυτές. Για τον λόγο αυτό, φρονεί ότι θα είναι σε θέση να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις του άρθρου 4 της οδηγίας εντός ολίγου και θα επιθυμούσε να παραιτηθεί η Επιτροπή από την προσφυγή.

13. Η Επιτροπή απαντά υπογραμμίζοντας, αφενός, ότι η Ιταλική Κυβέρνηση δέχεται ότι δεν συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 11 της οδηγίας.

14. Η Επιτροπή φρονεί, αφετέρου, ότι η Ιταλική Κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλεστεί, για να δικαιολογήσει την προσαπτομένη παράβαση, το γεγονός ότι δεν υπήρχε ακόμα, στις 16 Σεπτεμβρίου 1999, μέθοδος αναφοράς στο ευρωπαϊκό επίπεδο για τον προσδιορισμό της παρουσίας PCB. Συναφώς, παρατηρεί ότι, βάσει του άρθρου 10, στοιχείο α', της οδηγίας, πριν η Επιτροπή αποφασίσει τις μεθόδους μετρήσεως αναφοράς για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε PCB των μολυσμένων υλικών, οι μετρήσεις γίνονταν με τις μεθόδους αναλύσεως που ίσχυαν είτε στο εθνικό επίπεδο είτε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Συνεπώς, χάρη στις υπάρχουσες μεθόδους, η απουσία μεθόδου αναφοράς στο ευρωπαϊκό επίπεδο ουδέποτε εμπόδισε τα κράτη μέλη να καταρτίσουν τα στοιχεία που απαιτεί η οδηγία. Κατά την Επιτροπή, η Ιταλική Κυβέρνηση ήταν συνεπώς σε θέση να το πράξει και αυτή.

15. Πρέπει να σημειωθεί ότι η Ιταλική Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι δεν τήρησε την υποχρέωση να κοινοποιήσει στην Επιτροπή την περίληψη των καταλόγων του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας καθώς και το σχέδιο απολυμάνσεως και/ή διαθέσεως των συσκευών που έχουν καταγραφεί και των PCB που περιέχουν καθώς και τις γενικές κατευθύνσεις σχετικά με τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεση των συσκευών που δεν χρειάζεται να περιληφθούν στους καταλόγους, κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

16. Όσον αφορά το ζήτημα αν, όπως υποστηρίζει η Ιταλική Κυβέρνηση, η καθυστέρηση αυτή μπορεί να δικαιολογηθεί από την έλλειψη τυποποιημένων μεθόδων που θα καθιστούσαν δυνατή την πραγματοποίηση αναλύσεων κατά τρόπο ομοιόμορφο, μεθόδων οι οποίες καθορίστηκαν μόλις πρόσφατα από την Επιτροπή, πρέπει να σημειωθεί ότι,

5 – ΕΕ L 23, σ. 31.

βάσει του άρθρου 10, στοιχείο α', της οδηγίας, οι μετρήσεις που πραγματοποιήθηκαν πριν από τον καθορισμό των μεθόδων αναφοράς παραμένουν έγκυρες.

17. Η οδηγία έδινε συνεπώς τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες αναλύσεις για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που τους επέβαλλε, χωρίς να χρειάζεται να αναμένουν τον καθορισμό ευρωπαϊκού προτύπου.

18. Κατόπιν αυτού, ο ισχυρισμός που προβάλλει η Ιταλική Κυβέρνηση δεν την απαλλάσσει από την υποχρέωση να καταρτίσει και να κοινοποιήσει τις περιλήψεις των καταλόγων, τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις που επιβάλλει η οδηγία. Αποδεικνύεται δηλαδή η παράβαση την οποία προσάπτει η Επιτροπή.

Πρόταση

19. Κατά συνέπεια, προτείνω στο Δικαστήριο να κρίνει ότι:

«1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999 τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων που προβλέπουν τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 11 της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»